

EEN VONK VAN HAAR

Ze kan zo aanstekelijk zijn
Een vonk van haar maakt iedereen weer blij
En dat geldt ook voor mij

Maar soms heeft ze verdriet
Als de dag zijn zonneshijn verliest
Werken haar panelen niet

Dan zeg ik:
Schat, 'k heb de hele week mijn krachten opgespaard
Ik stel voor onszelf weer op te laden aan elkaar

Eens in zoveel tijd
Is zij een bron van elektriciteit
En ik reservebatterij

En ik overdrijf
Weet met mijn energie geen blijf
Schreeuw de longen uit mijn lijf
Uit mijn lijf

Dan roep ik:
Schat, 'k heb de hele week mijn krachten opgespaard
Wat ik te bieden heb is echt de moeite waard
Ze neemt mijn hand en kneedt de spanning uit
mijn huid
Mijn stille voorstel wordt aanvaard
Ze gebaart naar de nachtlamp en ik trek de stekker
uit

Ze kan zo aanstekelijk zijn
Een vonk van haar maakt iedereen weer blij
En dat geldt ook voor mij

WERELDSTER

Proef de woorden
En slik ze in
Nog beter stilte
Dan een onbedoelde zin

Je bent bang voor de blik van anderen
Binnen speelt een kinderrijm
Je sluit je op in elke regel
Om de geesten voor te zijn

Stilstaan kan je later nog altijd
Stilstaan kan je later nog altijd
Waarom wachten om een wereldster te zijn?

Weinig tijd om rijk te worden
Dus doe zoals het hoort
Je roept totdat je stem bezwijkt
En het orkest speelt voort

Maar stilstaan kan je later nog altijd
Stilstaan kan je later nog altijd
Waarom wachten
Waarom wachten om een wereldster te zijn?

De schoonheid die ik zie
Die verpak ik in een lied
En dan zoek ik naar de klanken om snaren mee te raken
En in ruil mezelf te zien in de blik van jij die me de vrijheid geeft waar ik echt naar snak
Het is verleidelijk om liefde te ontwijken
Klein te blijven, pijn te mijden
Maar je hart wil weergalmen in je longen
Dus schrijf ik zelden rusten in mijn maten
Een punt verlengt de duur alleen op partituur

Stilstaan kan je later nog altijd
Stilstaan kan je later nog altijd
Waarom wachten
Waarom wachten
Waarom wachten om een wereldster te zijn?

Staren naar de horizon
In mijn bootje op het noordzeestrand
Rondom liggen schelpen
Als scherven op de keukenvloer

En achter een muur van water
Zit een meisje in een bootje
Haar rug naar mij gekeerd
En de stilte klinkt veel luider in de nacht
En ik wacht, ik wacht, ik wacht...

Want ik wil met haar naar Engeland
Samen naar de overkant

De vloed wiegt me in slaap
En de eb, die neemt me mee
Tot de bootjes elkaar raken
Als onze tenen onder de lakens

En ik vraag haar mee naar Engeland
Samen naar de overkant

Ze vraagt: Waar bleef je al die tijd?
Wijst naar waar de zon verdwijnt
Ze lacht en roeit en neemt me mee
En dan begrijp ik dat er nooit een ruzie is geweest

En ik vaar met haar naar Engeland
Samen naar de overkant
En ik vaar met haar naar Engeland
Samen naar de overkant

EINDGENERIEK

Ze kijkt door het raam naar buiten
Waar natte witte stilte
Als een eindgeneriek over de tuin valt
Een spotvogel strijkt neer
Op de tuinstoel bij de heg
En haar man is er niet meer
Hij had nog zo gezegd:

Haal ze binnen voor de winter komt

Wat was hij toch ondankbaar
Hij kreeg alles aangereikt
Zij plukte enkel vruchten uit de dorpstuin
Hij had te vaak met het laatste geld
Een extra glas besteld
Zij had de kinderen en de was
En de buxusplanten op 't terras

Haal ze binnen voor de winter komt
Haal ze binnen voor de winter komt

Wat moet ik doen, wat moet ik doen, wat moet ik
doen, wat moet ik doen, wat moet ik... doen?

De sneeuw vult ondertussen
Ook de putten in 't gazon
Waar zijn wagen altijd stond
De vogel zingt een lied
Van een seizoen dat niet meer is
Ze hoort hem spotten
Net zoals de man die ze plots mist
Met een bezem stapt ze angstig
En vertwijfeld in de kou
En ze veegt de plek weer schoon
Om de herinnering te houden

Haal ze binnen voor de winter komt
Haal ze binnen voor de winter komt

KOM HIER

Na na na na na

Je dacht dat ik niet keek
Naar de kleuren op je vleugels
Maar ik had ze wel gezien

Zo beweegt de tijd
Deinend in het donker
Zoals jij naast me ligt

De stad was een toneel
Waar je boven leek te zweven
En ik zag je schaduw op een andere man
En fluisterde met kruimels in mijn hand

Je bent naar mij gevlogen
En de kooi blijft altijd open
Maar je thuis is nergens anders
Nooit meer ergens anders

Kom hier
Kom hier

Dan hier
Dan hier

En zo beweegt de tijd
Jij kwam dichterbij
Totdat je kon horen hoe ik zei

Hier is je landingsbaan
Binnen brandt een vuur om je poten aan te
warmen
Er ligt een kussen op mijn borst
En een nest tussen mijn armen
Kom hier
Kom hier

Kom hier
Kom hier
Hier is je landingsbaan
Er ligt een kussen op mijn borst
En een nest tussen mijn armen
Kom Hier

Beneden was je mooi
Maar in de lucht nog mooier
En vogels moeten vliegen
Vogels moeten zingen

Ik zit altijd rechts voorin
De auto staat al stil
Mamaatje komt de voordeur uit
Vraagt of ik binnen wil
Ik weeg het af in mijn gedachten
Mag ik niet nog even wachten?
Het voelt zo veilig waar ik zit
Nagenietend van de rit

stoep-af-stoep-op, een stap naar voor, zo wandel ik
de voordeur door, stoep-af-stoep-op, een stap naar
voor, zo wandel ik de voordeur door, een mand op
tafel, vol met snoep, de keuken ruikt naar
erwtensoepp, mamaatje en mijn zus en ik, en
geluiden die niet meer hoor
[tik-tik-tik-tik-tik] zoals papa tegen 't
vensterraam [tik-tik-tak-tik-tok-tik] soms krijg ik
zoveel schrik dat ik hem nooit meer zal zien, moet
het nu met drie, misschien?

Ik zit altijd rechts voorin
Het wordt nu toch al laat
Moet mamaatje niet eens kijken
Hoe het met me gaat?
Mijn zus is er, en ook een man
Die ik me niet herinneren kan
Maar binnenkomen wil ik niet
Zolang ik mama daar niet zie

Nu wordt het donker, valt de nacht
Ik tintel van de kou
Ik beslis dat ik die man vertrouw

En doe wat men verwacht

stoep-af-stoep-op, een stap naar voor, zo wandel ik
de voordeur door, stoep-af-stoep-op, een stap naar
voor, zo wandel ik de voordeur door, maar dat is
hier niet pluis! wat een leugen van een huis! niets
staat nog waar het vroeger stond, ik staar verloren
naar de grond
[niet-goed-niet-goed-niet-goed] waar is de kast, de
bank, de troep? [nee-dit-is-niet-goed] de geur van
erwtensoepp? Heeft iemand nu voorgoed ook
mama van mij afgesnoept?

Stoep-af-stoep-op
Stoep-af-stoep-op

En 's avonds gaan we naar 't station
En bij de ondergaande zon
Dendert een trein voorbij
Snel! En luid! Alleen voor mij!
[te-doem-te-doem-te-doem]
Als het kloppen van mijn hart
[te-doem-te-doem-te-doem]
Maar dan duizend keer zo fel
[te-doem-te-doem-te-doem]
Het ritme van een nieuwe start
Zus geeft me een zachte zoen
Samen redden we het wel

Stoep-af-stoep-op
En een stap naar voor
Stoep-af-stoep-op
Stoep-af-stoep-op

MIJN KLEREN

Dat is nu al maanden
Dat ik 's weekends bij jou logeer
Ik wil stilaan weten
Waar leg ik mijn kleren neer?

We gaan naar de cinema en op café
Niet dat ik me niet amuseer
Maar ik voel me bij jou niet thuis
Dus waar leg ik mijn kleren neer?

Je huis is voor twee groot genoeg
En mijn koffer
Koffer is klein
Blaast de storm je meubels omver
Dan duw ik ze weer overeind

Dat had ik toch beloofd
Maar je hebt me nooit geloofd

Ik heb een vrouw ontmoet
Die mijn spullen wel apprecieert
Er is plaats in haar kasten
Daar leg ik mijn kleren
Daar leg ik mijn kleren neer

HERFST IN HET PARK

Herfst in het park
De juf zit op een bank
Haar tijdelijke kroost
Raapt eikels van de grond

Een jas die ze herkent
Rond de schouders van een vent
Die postpakketten brengt
Naar de wijk waarin ze woont

Een scène uit een droom:
Zijn silhouet in bruin en rood gefilterd licht
Wat als nu zijn hand
Op haar gezicht
Haar heup
Haar kont
Zijn lippen op haar mond

Eigenlijk te stoer
Zoals hij duiven voert
Dit doet hij anders nooit
Maar op dinsdag komt de juf

Als hij een dochter had
Zat die bij haar in de klas
Hij zoekt naar grote woorden
Voor een boodschap ooit wanneer hij durft

Een scène uit een droom:
Haar silhouet in bruin en rood gefilterd licht
Wat als nu zijn hand
Op haar gezicht
Haar heup
Haar kont
Zijn lippen

Hij schudt zijn dode bladeren af
En drukt zijn mannenlippen op haar mond

EVEN *(naar Herman De Coninck)*

Geluk, dat is ineens
In de trein naar Amsterdam
Weten dat het niet voor jou is weggelegd
Ik word er hoe dan ook
Erg rustig van
Dan weet je dat, het hoeft niet meer gezegd

Tenslotte valt er nog
Zoveel anders te beleven
We kijken naar de stad, niet naar elkaar
Ik wil voorzichtig zijn
We hebben dit maar even
We mogen het nog hooguit een paar jaar

En dan is het voorbij
Dan is het voorbij
En dan is het voorbij
Dan blijven ik en jij

Zoals ik elke dag weer honger krijg
Zoals ik elke keer met jou weer hijg
En hijg en hijg en hijg en hijg...

En dan is het voorbij
Dan is het voorbij
En dan is het voorbij
Dan blijven ik en jij

Geluk, dat is vandaag
Nog dingen willen schrijven
Als "jouw ogen en hun sterrelingse pracht"
Maar ik heb het koud
En ik wil bij jou blijven
Ik blijf bij jou omwille van de nacht
Blijf bij jou omwille van de nacht

NIET ZO VER WEG

Ik ben het kind op de foto
Handen op 't bruinwitte stuur
Een blik op oneindig
En de auto van vader te groot

Ik ben de stem uit de video
Een gezin bij de Berlijnse Muur
Ik ben de ogen
Van de kleuter
Op je schoot

Ik ben niet zo ver weg als je denkt
Niet zo ver weg

Ik ben de mee- en de tegenwind
Op het spoor dat je volgt
Met je blik op oneindig
Ik ben de liefde
Die je kiest voor jezelf

Ik ben niet zo ver weg als je denkt
Niet zo ver weg als je denkt

Als je vasthoudt aan vroeger
En niemand je huis binnen mag
Dan ben ik niet het slot op je deur
Of de plaats waar het bed heeft gestaan
Of de pijn die je had toen ik weg was gegaan

Ik ben niet zo ver weg als je denkt
Niet zo ver weg als je denkt
Niet zo ver weg als je denkt
Niet

Ik ben het kind op de foto

ALEXANDER

'k Zat een keer met Alexander op café
En net voor sluitingstijd
Zouden we de wereld leiden met ons twee
Hij de president, en ik werd dan premier

Later zag ik Alexander op een feest
Hij vroeg me nog fatsoenlijk hoe het ging
Maar onderbrak me in het midden van een zin
Gapend naar de décolleté van mijn vriendin

Alexander, tussen jou en mij
Is het grondig fout gegaan
Ik dacht dat jij een vriend kon zijn
Maar ik wil alleen nog op je bakkes...

Alexander was de directeur van een IT-bedrijf
Hij had een job voor mij
Hij zei: Jij wordt mijn premier!
Zo'n valse grijns erbij
Waarna hij demonstreerde hoe je slaven drijft

En hij tikte telkens op zijn klok als ik terugkwam
van 't WC
Totdat het mij teveel werd en ik zei
Waar hij die klok zou kunnen steken
Hij kreeg de volle lading
En ik kreeg mijn ontslag

Alexander, tussen jou en mij
Is het grondig fout gegaan
Ik dacht dat jij een vriend kon zijn
Maar ik wil alleen nog op je bakkes...

Ik wil weten hoe je reageert
Als ik mijn knokkels op je neus parkeer
Bloed loopt langs je kin
Pis drupt uit je pijpen
En ik straal met een genot dat niemand anders
kan begrijpen

Alexander, tussen jou en mij
Is het grondig fout gegaan
Ik dacht dat jij een vriend kon zijn
Maar ik wil alleen...
Kom, zeg het dan...
Op je bakkes slaan

VAN ALLE MENSEN OM TE DANKEN IS DE
LUISTERAAR HET BELANGRIJKST
JIJ DIE ME DE VRIJHEID GEEFT: VAN HARTE
LATEN WE ELKAAR NOOIT ALS VANZELFSPREKEND
BESCHOUWEN

ROEKIE is:

Peter De Roeck: Stem en gitaar

Frederik Joannes: Gitaar, toetsen en stem

Niels Groenen: Contrabas en basgitaar

Wim Wijckmans: Drums en percussie

Tekst en muziek: Peter De Roeck

Behalve op Even:

Tekst: Herman De Coninck / Muziek: Peter De Roeck

Gastmuzikanten:

Harmen Goossens : Cello op 1, 3, 5, 6, 8, 9, 10

Evelien Sol: Cello op 4

Johan van den Eede: Saxofoon op 4, 8, 9, 10

Tinne Goossens: Backing vocals op 1, 3

Geproduceet, opgenomen, gemixt en aangevuld met

100+ instrumenten door Iann Music Productions

Vocals opgenomen bij Mind The Voice

Gemasterd door Jerboa Mastering

Dank aan concertband Musica uit Ham voor het

uitlenen van hun vibraslap en ander muzikaal

speelgoed

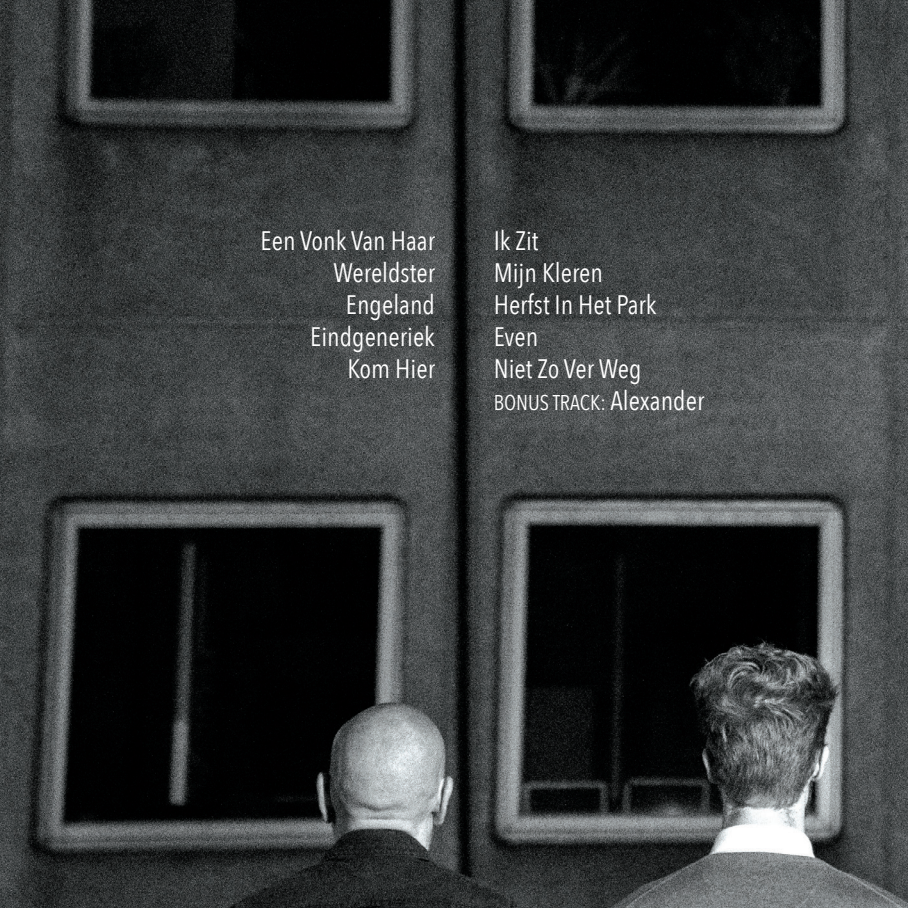
Foto's: Jochen Maes

Layout en artwork: Lieven Wauters

Contact en boekingen: info@roekie.com

Facebook en Instagram: [@singsongroekie](https://www.instagram.com/singsongroekie)

www.roekie.com

Een Vonk Van Haar
Wereldster
Engeland
Eindgeneriek
Kom Hier

Ik Zit
Mijn Kleren
Herfst In Het Park
Even
Niet Zo Ver Weg
BONUS TRACK: Alexander